

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਇਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐੱਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਫੈਸੀ ਨੈਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੇਸਰਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਖਿਆਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 39-ਡੀ ਦੀ 1961

ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ (1920 ਦਾ 5ਵਾਂ)—ਐਸਐਸ 20 ਅਤੇ 52—ਐਸ. 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ— ਕੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ— ਕੀ ਐੱਸ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ 5ਵਾਂ)— ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 -ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ- ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 43 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ-ਵਿੱਚ-ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਵਾਂਗ ਕਰਜ਼ਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਢੰਗ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਸਲ ਜ਼ਬਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

22 ਮਾਰਚ 1961 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਸਬ-ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮਰਕੈਟਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਆਰ. ਸਾਹਨੀ।

ਆਦੇਸ਼

ਕਪੂਰ ਜੇ.—ਇਸ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਫੈਸੀ ਨੋਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਮੈਸਰਸ, ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਖਿਆ ਰਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਖਿਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਸ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਖਿਆ ਰਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 15,743.65 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 2 ਫਰਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 16 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਫਰਵਰੀ 1961 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 20 ਫਰਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 25 ਫਰਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ 1961 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 16 ਫਰਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 5464 ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਦਿੱਲੀ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 22 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਣੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 40 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 40 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ

ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜੋਧਿਆ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਹਰਦੁਆਰ ਰਾਏ (2) ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੇ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਟੈਸਟ ਰੱਖੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ। ਉਹ-

"ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ 20 ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ 43 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 96 ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 43 ਨਿਯਮ 1 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਪਿਆ ਪੈਸਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਚੋਣ-ਵਿੱਚ-ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਟੈਚ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦਾ ਮੋਡ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਸਲ ਜ਼ਬਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ .ਆਰ .ਟੀ .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

Kewal kumar
Translator